

med en Bølge, der var ved at opsluge hende med sit Skumgab, hørte hun Aron Israel give sig til at tale om »Falkens« to Uger gamle Artikel om Pers Projekt. Hun aabnede langsomt Øjnene og mærkede den Tavshed, hans Udtalelser fremkaldte enkelte Steder omkring Bordet: Eybert betragtede sine Negle; Fru Salomon bød mere Kaffe. Men i sin Troskyldighed vedblev Aron Israel at tale om Artiklen og om den Interesse, hvormed han i det hele omfattede den unge Mands dristige Fremtidsplaner for Land og Folk.

»Jeg er... naturligvis... ikke istand til at dømme om, hvorvidt Sagen er praktisk gennemførlig,« sagde han paa sin stammende og forlegne Maade. »Men Hr. Sidenius synes jo for Alvor at mene, at vi i Betragtning af vor ejendommelige geografiske Beliggenhed og vore — hidtil ubenyttede — naturlige Hjælpekilder har særegne Betingelser for at blive et Industriland af Rang, især naar de moderne Maskiner... disse »Motorer« eller hvad det er, de hedder... engang har naaet til fuld Udvikling. Som sagt, jeg drister mig ikke til at have nogen Mening om den tekniske Side af Sagen, men der synes mig at være noget overordentlig tiltalende ved selve Tanken... saaledes at forvandle de Naturmagter, vi hidtil har betragtet som vore Fjender og Landets Ødelæggere... Vestenvinden, Bølgeslaget, Luft-Uroen i det hele... at forvandle den til vor sande Rigdomskilde, et